

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 6C/1663/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215221827
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1215221827.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, samosudcom JUDr. Rastislavom Žigom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, 2. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, D., o zaplatenie sumy 203,49 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti istiny 203,49€ a prevyšujúcej časti úroku z omeškania zastavuje.
- II. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietá.
- III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania vrátane odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 16.09.2015 domáhal voči pôvodnému žalovanému E. B. zaplatenia sumy 203,49€ s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 26,96€ od 19.02.2013 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,91€ od 18.03.2013 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,91€ od 18.04.2013 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 38,71€ od 19.05.2013 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 100€ od 19.06.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.11.2014 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bo odplatný prevod pohľadávok uvedených v prílohe tejto zmluvy vrátane pohľadávky voči žalovanému. Právny predchodca uzavrel dňa 25.01.2010 s pôvodným žalovaným zmluvu o pripojení č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe zmluvy právny predchodca poskytol pôvodnému žalovanému E. B., narodenému XX.XX.XXXX, telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo všeobecných podmienkach. Pôvodný žalovaný sa v zmysle zmluvy o pripojení zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v zmluve a v Cenníku. Postupca vystavil žalovanému vyúčtovacie faktúry VS: XXXXXXXXXXXX na sumu 26,96€ splatnú dňa 18.02.2013, VS: XXXXXXXXXXXX na sumu 18,91€ splatnú dňa 17.03.2013, VS: XXXXXXXXXXXX na sumu 18,91€ splatnú dňa 17.04.2013, VS: XXXXXXXXXXXX na sumu 38,71€ splatnú dňa 18.05.2013, VS: 4751014004 na sumu 100€ splatnú dňa 18.06.2013. Pohľadávka v celkovej výške 203,49€ nebola ku dňu podania žaloby uhradená. Súčasne si žalobca spolu so zaplatením dlžnej istiny uplatnil aj úroky z omeškania uvedené v žalobnom petite s poukazom na § 517 ods. 2 OZ.

2. V priebehu konania žalovaný dňa XX.XX.XXXX zomrel a to predtým ako mu súd doručil žalobu. Podľa uznesenia tunajšieho súdu č. k. 12 D/122/2016, Dnot 99/2016 zo dňa 28.11.2016 (na čl. 51 spisu) dedičmi po pôvodnom žalovanom sú A. B. a D. B., ktorí dedili rovnakým dielom a čistá hodnota dedičstva bola 29393,02€.

3. Súd uznesením č. k. 6C/1663/2015-77 zo dňa 12.11.2018 rozhodol o pokračovaní v konaní s týmito dedičmi v zmysle § 63 C.s.p. Predmetné uznesenie bolo dňa 16.11.2018 doručené žalovanému 1/ a žalovanému 2/ bola zásielka doručená na adresu trvalého pobytu, na ktorej si ju neprevzal a dňa 15.02.2019 sa súdu vrátila ako nedoručená. Samotné uznesenie bolo doručované stranám sporu bež žaloby a jej príloh a taktiež v samotnom uznesení bol predmet konania vymedzený iba výškou sumy, ktorej sa žalobca domáhal bez špecifikácie rozhodujúcich skutočností uplatneného nároku.

4. Žalovaný 1/ potom ako mu bolo uznesenie o pokračovaní konania doručené, doručil súdu dňa 21.11.2018 (na č.l. 82 spisu) svoje stanovisko k predmetnému uzneseniu. Uviedol, že žalovaný bol jeho otcom, pričom predpokladá, že ide o úhradu za jeho posledný pobyt v zariadení Sociálnych služieb. Nevedel o tom, že jeho otec mal podlžnosť. V senior dome uhradil polovicu dlžnej čiastky v zmysle dedičského zákona. Poukázal na to, že žalovaný 2/ dedič D. B. má aktuálne neznámy pobyt. Následne dňa 21.02.2019 napísal na súd email, že nevie vôbec čoho sa čiastka 203,49€ týka, keďže v jemu doručenom uznesení nie je o tom žiadna zmienka.

5. Súd doručil žalobu s prílohami a výzvou na vyjadrenie žalovanému 1/ až dňa 27.06.2019 (doručenka je na č.l. 100 spisu). Žalovaný 2/ dňa 29.07.2019 doručil súdu písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že súd nebral do úvahy rozdelenie dlhu medzi dvoch dedičov rovnakým dielom, ale požaduje celú sumu od neho. Aj napriek tejto skutočnosti uhradil žalobcovi sumu 203,49€. O predmetnom dlhu nevedel. Tvrdil, že úhradou sumy 203,49€ uhradil viac ako polovicu dedičského dlhu a žiada, aby ostatné náklady boli vymáhané od jeho brata.

6. Žalobca doručil súdu dňa 13.07.2020 podanie, ktorým vzal žalobu v časti uplatnenej istiny 203,49€ späť a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania a zotrval na žalobe v časti príslušenstva a to úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 26,96€ od 19.02.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,91€ od 18.03.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,91€ od 18.04.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 38,71€ od 19.05.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 100€ od 19.06.2013 do 19.02.2019. Ako dôvod späťvzatia uviedol úhradu vo výške 203,49€ zo dňa 19.02.2019.

7. Žalovaný 1/ dňa 02.11.2020 doručil súdu vyjadrenie. Uviedol, že on dlžnú sumu 203,49€ uhradil a žiada, aby úroky z omeškania ako aj náhradu trov konania uhradil v plnej výške spoludedič D. B.. Nie je mu zrejmé, prečo je označený ako žalovaný, keď so svojim otcom dlhé roky nežil a naopak jeho brat žil v spoločnej domácnosti s otcom. Poukázal na to, že im je ľahšie vymáhať dlh od niekoho, kto s nimi komunikuje, ako od niekoho, kto sa na svojej adrese nehlási.

8. Súd vo veci najskôr rozhodol rozsudkom č.k. 6C 1663/2015 – 169 zo dňa 18.03.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 6C 1663/2015 – 176 zo dňa 27.04.2021. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 7Co 81/2023 – 220 zo dňa 16.08.2023 napadnutý rozsudok spolu s dopĺňacím rozsudkom zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uložil prvoinštančnému súdu pri ďalšom prejednaní rozhodnúť o späťvzatí žaloby v časti istiny a prejednať príslušenstvo istiny, najmä riadne ustáliť začiatok omeškania právneho predchodcu žalovaných so zaplatením istiny, opätovne rozhodnúť o tomto nároku a odôvodniť rozhodnutie. Odvolací súd uviedol, že vzhľadom na späťvzatie žaloby súd prvej inštancie nemal právomoc skúmať dôvodnosť nároku žalobcu pokiaľ ide o istinu žaloby nakoľko pri účinnom späťvzatí časti žaloby súd tento nárok neprejednáva a súd mal prejednať iba nárok žalobcu na úroky z omeškania. Ďalej v bode 19 predmetného uznesenia uviedol, že ak si žalobca uplatnil úrok z omeškania, musí v spore preukázať, že dlžník bol v omeškaní a odkedy. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca si uplatňuje úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí dátumu splatnosti na jednotlivých faktúrach, pričom faktúry v zmysle Zmluvy o pripojení mali byť zasielané právnomu predchodcovi žalovaných za jednomesačné obdobie poštou. V tejto súvislosti je potrebné skúmať, či tento úkon bol realizovaný v súlade s uzavretou zmluvou, v ktorej bola uvedená dohoda o doručovaní písomností na konkrétnu adresu právneho predchodcu žalovaných Albrechtová 17, Bratislava. Od uvedenej skutočnosti bude potom závisieť aj určenie omeškania žalovaných s plnením pohľadávok vyplývajúcich z jednotlivých faktúr, pretože až po dni nasledujúcom po účinnom doručení jednotlivých faktúr sa právny predchodca žalovaných mohol dostať do omeškania, pričom dôkazné bremeno preukázania, že právny predchodca žalovaných bol v omeškaní s platením dlhu nesie veriteľ t.j. žalobca.

9. Žalobca doručil súdu dňa 19.10.2023 vyjadrenie k uzneseniu odvolacieho súdu. Uviedol, že nedisponuje dokladmi k doručeniu jednotlivých faktúr právnomu predchodcovi žalovaných avšak žalovaní, ani ich právny predchodca doručenie faktúr žiadnym spôsobom nerozporovali. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6CoCsp/28/2020 z 31.03.2021. Na základe uvedeného má žalobca za to, že právnomu predchodcovi žalovaných boli právnym predchodcom žalobcu jednotlivé faktúry riadne doručené, resp. dostali sa do jeho dispozičnej sféry. Poukázal na skutočnosť, že najneskôr

sa žalovaní, resp. ich právny predchodca dostal do omeškania nasledujúci deň po doručení žaloby, ktorej prílohou boli aj faktúry, na základe ktorých si žalobca uplatňuje svoj nárok. Rovnako aj samotné podanie žaloby, bez ohľadu na jej prílohy – jednotlivé faktúry, možno považovať za výzvu na splnenie záväzku čo vyplýva aj z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesení sp. zn. 16 Cb 297/1997 z 30. marca 2009, sp. zn. 6 M Cdo 22/2011 zo dňa 30.01.2013. Navrhol, aby súd konanie v časti o zaplatenie 203,49 € zastavil, vo zvyšnej časti žalobe žalobcu vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (C.s.p.), žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie o tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Žalobca vzal žalobu v časti žalovanej istiny 203,49€ späť a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania. K tomuto procesnému úkonu pristúpil pred prvým pojednávaním vo veci a teda súhlas žalovaných s čiastočným späťvzatím žaloby nebol potrebný. Z uvedeného dôvodu súd konanie v časti istiny 203,49€ a prevyšujúcej časti úroku z omeškania zastavil.

13. Predmetom sporu zostali iba uplatnené úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 26,96€ od 19.02.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,91€ od 18.03.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,91€ od 18.04.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 38,71€ od 19.05.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 100€ od 19.06.2013 do 19.02.2019.

14. Súd vo veci opätovne po zrušení veci nariadil pojednávanie na ktoré predvolal zástupcu žalobcu a žalovaných 1/ a 2/. Zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil. Súd preto podľa § 180 C.s.p. vec prejednal v neprítomnosti strán sporu.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o pripojení, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení a jej prílohou, faktúrami č. XXXXXXXXXX, F. XXXXXXXXXX, F. XXXXXXXXXX, F. XXXXXXXXXX, F. XXXXXXXXXX, pokusom o zmier zo dňa 19.08.2015, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

16. Zo zmluvy o pripojení Magio TV zo dňa 25.01.2010 (ďalej len „zmluva“) súd zistil, že bola uzavretá medzi právny predchodcom žalobcu ako poskytovateľom a pôvodným žalovaným ako zákazníkom podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Pôvodne žalovaný túto zmluvu uzavrel ako fyzická osoba – nepodnikateľ. V zmysle uzatvorenej zmluvy bol dohodnutý spôsob platby za vystavené faktúry v hotovosti a jednomesačné fakturačné obdobie. Spôsob doručenia vyúčtovania bol stanovený ako papierová faktúra zaslaná poštou. V úvode zmluvy je označený účastník E. B. s adresou G. XX, D., pričom na doručovanie nebola stanovená iná adresa.

17. Z faktúry č. 1747104330 splatnej dňa 18.02.2013 súd zistil, že ňou právny predchodca žalobcu vyúčtoval pôvodnému žalovanému sumu 26,96 Eur za hlasové služby za obdobie 01.01.2013 - 31.01.2013.

18. Z faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 17.03.2013 súd zistil, že ňou právny predchodca žalobcu vyúčtoval pôvodnému žalovanému sumu 18,91€.

19. Z faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 17.04.2013 súd zistil, že ňou právny predchodca žalobcu vyúčtoval pôvodne žalovanému sumu 18,91€.

20. Z faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 18.05.2013 súd zistil, že ňou právny predchodca žalobcu vyúčtoval pôvodne žalovanému sumu 38,71€.

21. Z faktúry č. XXXXXXXXXX splatnej dňa 18.06.2013 súd zistil, že ňou právny predchodca žalobcu vyúčtoval pôvodne žalovanému sumu 100€

22. Súd zistil z pokusu o zmier zo dňa 19.08.2015, že žalobca žiadal od pôvodne žalovaného uhradenie dlžnej sumy 243,12€ najneskôr do 22.08.2015.

23. Žalobca súdu nepredložil doručky jednotlivých faktúr a ani pokusu o zmier pôvodnému žalovanému. Ako už súd uviedol v bode 8 tohto rozsudku zástupca žalobcu súdu oznámil, že nedisponuje dokladmi k doručeniu jednotlivých faktúr právny predchodcovi žalovaných, pričom však tvrdil, že žalovaní to nerozporovali. Tvrdil, že najneskôr sa žalovaní, resp. ich právny predchodca dostal do omeškania nasledujúci deň po doručení žaloby, ktorej prílohou boli aj faktúry, na základe ktorých si žalobca uplatňuje svoj nárok.

24. Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, účinného ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení (ďalej len zákon č. 610/2003 Z. z.), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania

a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

25. Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

26. Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

27. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

28. Podľa § 52 ods. 1a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

29. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení ku dňu 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťela a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

33. Podľa § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

34. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

35. Vychádzajúc z dôkazov predložených zo strany žalobcu súd má za dostatočne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a pôvodne žalovaným došlo k uzavretiu platnej zmluvy o pripojení v zmysle vtedy účinného zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému služby a ten sa zaviazal platiť cenu za poskytnuté služby.

36. Z dokazovania súčasne vyplýva, že faktúrami vyúčtoval právny predchodca žalobcu žalovanému cenu za poskytnuté služby za obdobie od januára 2013 do apríla 2013. Zároveň pôvodne žalovanému faktúrami vyúčtoval sumu 2 x 4,99€ a sumu 100€ ako zmluvné pokuty, a sumu 16,50€ ako poplatok za obmedzenie poskytovania služby.

37. V danom prípade je nesporné, vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu s pôvodne žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Súd zastáva názor, že vyššie uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku. Na túto zmluvu je tak potrebné prednostne aplikovať spotrebiteľské právo.

38. Pôvodný žalovaný v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách bol povinný vykonávať úhrady za poskytované služby právnomu predchodcovi žalobcu po doručení vyúčtovacích faktúr pôvodným žalobcom. Keďže pôvodný žalovaný v priebehu sporu zomrel, súd pokračoval v konaní s jeho dedičmi žalovanými 1/ a 2/.

39. Po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom zostal predmetom konania iba uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 26,96€ od 19.02.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,91€ od 18.03.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,91€ od 18.04.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 38,71€ od 19.05.2013 do 19.02.2019, úroku z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 100€ od 19.06.2013 do 19.02.2019.

40. Súd sa dôsledne riadil usmernením súdu druhej inštancie, ktorým je súd prvého stupňa viazaný a ktorým odvolací súd uložil súdu prvého stupňa skúmať, či žalobca preukázal, že dlžník omeškaní v súvislosti s uplatneným nárokom na úroky z omeškania. Poukázal pritom na to, že jednotlivé faktúry mali byť zaslané pôvodnému žalovanému poštou vždy za jednomesačné obdobie a teda či skutočne doručil v súlade so zmluvou zásielky pôvodnému žalovanému na adresu G. XX, D.. Výslovne súd druhej inštancie uviedol, že od uvedenej skutočnosti bude potom závisieť aj určenie omeškania žalovaných s plnením pohľadávok vyplývajúcich z jednotlivých faktúr, pretože až po dni nasledujúcom po účinnom doručení jednotlivých faktúr sa právny predchodca žalovaných mohol dostať do omeškania, pričom dôkazné bremeno preukázania, že právny predchodca žalovaných bol v omeškani s platením dlhu nesie veriteľ t.j. žalobca.

41. V danom prípade, súd umožnil žalobcovi, aby sa k otázke doručenia faktúr pôvodnému žalovanému vyjadril a prípadne predložil súdu listinné dôkazy preukazujúce ich doručenie v súlade so zmluvou o pripojení. Zástupca žalobcu súdu oznámil, že túto skutočnosť súdu preukázať nevie a iba poukazoval na nespornosť skutkových tvrdení. Súd preto musí poukázať na skutočnosť, že predmetné súdne konanie začalo dňa 16.09.2015 a teda ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, pričom podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. nemožno na konania začaté pred jeho účinnosťou použiť ustanovenia o popretí skutkových tvrdení protistrany. Teda toto tvrdenie zástupcu žalobcu je bez relevancie a odporuje aj usmerneniu, ktoré dal tunajšiemu súdu odvolací súd, ktorý výslovne uviedol, že dôkazná povinnosť v tomto smere zaťažovala žalobcu.

42. Súd musí konštatovať, že zástupca žalobcu nepreukázal, že faktúry na základe ktorých malo dôjsť k omeškaniu pôvodného žalovaného boli skutočne samotnému pôvodnému žalovanému doručené. Pôvodný žalovaný dňa 01.01.2016 v priebehu sporu zomrel. Zástupca žalobcu preto vo svojom stanovisku po zrušení veci odvolacím súdom tvrdil, že dedičia pôvodného žalovaného sa dostali do omeškania najneskôr deň po doručení žaloby. Súd preto uvádza, že žalovaný 1/ uhradil dlžnú sumu už dňa 19.02.2019 a to ešte predtým ako bola žaloba žalovaným 1/ a 2/ vôbec súdom doručená, pričom z vyjadrení žalovaného 1/ vyplýva, že pri úhrade ani nevedel presne o aký dlh poručiteľa malo ísť. Konkrétne súdu žalovaný 1/ vo svojom písomnom podaní uviedol, že dlžnú sumu uhradil, pričom žalovaný bol jeho otcom a predpokladá, že ide o úhradu za jeho posledný pobyt v zariadení Sociálnych služieb. Nevedel o tom, že jeho otec mal takúto podlžnosť. Z doručenky (na č.l. 100 spisu) vyplýva, že žaloba bola žalovanému 1/ doručená dňa 27.06.2019 a žalovanému 2/ až 15 dní od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe, ktoré bolo zverejnené dňa 06.06.2023. Je teda zrejmé, že žalovaný 1/ a 2/ sa s úhradou dlhu ani v zmysle tvrdenia žalobcu o vzniku omeškania doručením žaloby, nemohli dostať do omeškania, keďže žaloba im bola doručená až po úhrade dlžnej istiny žalovaným 1/, ku ktorej došlo podľa oznámenia zástupcu žalobcu dňa 19.02.2019. Súd poukazuje na ustanovenie § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. podľa ktorého účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní. Ako aj na samotnú uzatvorenú zmluvu o pripojení, v ktorej je uvedené mesačné fakturačné obdobie s vyúčtovaním, ktoré malo byť doručené poštou na adresu pôvodného žalovaného G. XX, D..

43. Keďže žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, kedy boli jednotlivé faktúry v zmysle uzatvorenej zmluvy o pripojení s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. doručené, pričom toto dôkazné bremeno neunesol, súd žalobu v zostávajúcej časti príslušenstva, ktorá zostala predmetom sporu zamietol, keďže žalobca nepreukázal vznik omeškania s úhradou dlhu pôvodným žalovaným.

44. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

46. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

47. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 256 ods. 1, § 255 C.s.p.. V časti žalovanej istiny vo výške 203,49€ žalobca zobral žalobu späť, keďže jeden zo zákonných dedičov po zosnulom žalovanom – žalovaný 1/ ihneď ako mu bolo doručené uznesenie o pokračovaní v konaní, v ktorom ani nebol špecifikovaný predmet konania, dlžnú istinu uhradil a to dokonca nad rámec zákonného podielu z dedičského konania. Ako dedič po žalovanom zodpovedal podľa § 470 ods. 2 OZ spolu s druhým dedičom pôvodného žalovaného – so žalovaným 2/ iba podľa pomeru, čo z dedičstva nadobudol a teda v rozsahu jednej polovice (pri rovnosti nadobudnutého dedičstva). A teda v konaní by bol pasívne legitimovaným iba do výšky polovice uplatneného nároku $203,49\text{€}/2 = 101,75\text{€}$. Pobyt žalovaného 2/ je neznámy a podľa oznámenia žalovaného 1/ ide zrejme o bezdomovca. Keďže žalovaný 1/ dlžnú sumu uhradil po podaní žaloby žalobcom, bolo by možné konštatovať, že žalovaný 1/ zavinil, že konanie bolo v časti istiny zastavené a bol by povinný uhradiť trovy konania v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. v zastavenej časti. V danom prípade však ani jednu procesnú stranu nemožno robiť procesne zodpovednou za zastavenie konania a pripísať jej na tom zavinenie, keďže smrť pôvodného žalovaného po podaní žaloby je pre žalobcu nepredvídateľnou okolnosťou a ani žalovaných 1/ a 2/, ktorí ako dedičia až v priebehu sporu nastúpili do konania a žalovaný 1/ bezodkladne uhradil dlh poručiteľa (predtým ako súd mohol meritórne preskúmať vôbec dôvodnosť podanej žaloby zo spotrebiteľskej zmluvy) ešte pred vznikom jeho splatnosti, nemožno robiť v tejto situácii procesne zodpovedným za konanie a vznik jeho trov. Uvedené okolnosti preto nutne vedú k záveru o nepriznaní ich náhrady podľa § 257 CSP z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

48. Súd ďalej musí zdôrazniť, že napríklad Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1MCdo1/2004 zo dňa 27.4.2004 vyslovil právny názor, v zmysle ktorého neúspech žalobcu ohľadne príslušenstva žalovanej sumy nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný a poukázal na to, že úspech v konaní sa posudzuje podľa žalobného petitu. V danom prípade po čiastočnom zastavení konania zostalo samostatným predmetom konania príslušenstvom žalovanej pohľadávky a to úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 26,96€ od 19.02.2013 do 19.02.2019, t.j. vo výške 14,24€, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,91€ od 18.03.2013 do 19.02.2019, t.j. vo výške 9,74€, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 18,91€ od 18.04.2013 do 19.02.2019, t.j. vo výške 9,60€, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 38,71€ od 19.05.2013 do 19.02.2019, t.j. vo výške 19,55€ a úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 100€ od 19.06.2013 do 19.02.2019, t.j. vo výške 49,70€ a teda celkovo výška uplatneného úroku po vyčíslení vo výške 102,83€. Je teda zrejme, že ak by súd v spore posudzoval, že žalobca bol úspešný v časti istiny vo výške 203,49€, v ktorej bola žaloba vzatá späť (bez posúdenia neprijateľnosti podmienok v spotrebiteľskej zmluve súdom) a žalovaný úspešný v časti sumy v ktorej bola žaloba zamietnutá vo výške 102,83€, potom by bol úspech v spore bol určený ako : $100\% = 306,32\text{€} (102,83 + 203,48)$, $x\% = 203,48\text{€}$, $100x 203,48 : 306,32 = 66,43\%$, potom $100 - 66,43\% = 33,57\%$ úspech žalovaného. Celkový úspech žalobcu by v takomto prípade predstavoval percentuálne iba 29,86%. A teda je potrebné uviesť, že každá zo strán by bola v konečnom dôsledku čiastočne úspešná a navyše sú tu aj uvádzané dôvody osobitného zreteľa na nepriznanie trov konania, preto súd žiadnej zo strán nárok na náhradu trov nepriznal.

49. Čo sa týka trov odvolacieho konania, súd poukazuje na ustanovenie § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. Súd uvádza, že zásada úspechu sa neposudzuje za každé štádium konania osobitne, ale podľa úspechu vo veci, nemôže sa úspešnému odvolateľovi priznať náhrada trov za odvolacie konanie, ak bol napokon v konaní na súde prvej inštancie úspešný druhý účastník, ale náhrada všetkých účelne vynaložených trov v celom konaní od jeho začiatku až po jeho skončenie sa priznáva iba jednému účastníkovi. (Števček, M., Ficová, S. a kol. Občiansky súdny poriadok. I. diel. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012, 965 s.). Súd je toho názoru, že uvedený princíp, že náhrada trov konania sa v spore posudzuje ako jeden celok a priznáva sa len jednej strane sporu je možné aplikovať aj v tomto prípade, kedy súd o trovách konania rozhodoval v zmysle zákonných ustanovení Civilného sporového poriadku. O trovách prvoinštančného a druhoinštančného konania súd nerozhodol tak, že posudzoval úspech strán sporu v jednotlivých štádiách sporu osobitne (teda samostatne v konaní pred súdom prvej inštancie a samostatne pred odvolacím súdom), ale rozhodol posudzujúc úspech/neúspech strán sporu podľa celkového výsledku tohto sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.